

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 6 marca 2019 r.
(OR. en)

6842/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0202(COD)

SOC 161
ECOFIN 238
FSTR 34
COMPET 208
FIN 173
IA 78
CODEC 521
CADREFIN 115

NOTA

Od: Komitet Stałych Przedstawicieli (część I)
Do: Rada

Nr poprz. dok.: 6596/19
Nr dok. Kom.: 9701/18 - COM(2018) 380 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie Europejskiego Funduszu
Dostosowania do Globalizacji (EFG)
– *Częściowe podejście ogólne*

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 30 maja 2018 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (dok. 9701/18 + ADD 1).

2. Zgodnie z tym wnioskiem ma nastąpić przedłużenie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) jako szczególnego instrumentu umożliwiającego Unii reagowanie na nieprzewidziane okoliczności. Tak jak poprzednio, finansowanie z EFG byłoby wykorzystywane na zwiększanie umiejętności osób, które straciły pracę, i na poprawę ich zdolności do zatrudnienia. Państwa członkowskie mogłyby otrzymywać wsparcie z EFG na wypadek nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji. Wniosek zawiera nowy, niższy próg wynoszący 250 zwolnionych pracowników kwalifikujący dany przypadek do ubiegania się o wsparcie z EFG. Komisja zaproponowała również rozszerzenie zakresu zastosowania tego instrumentu przez uznanie dodatkowych przyczyn restrukturyzacji za czynniki kwalifikujące do objęcia wsparciem. Zaproponowano także, by poziom współfinansowania z EFG, nie niższy niż 60 %, dostosować do najwyższego poziomu współfinansowania z EFS+ w danym państwie członkowskim.
3. Proponowane rozporządzenie jest elementem pakietu wniosków związanych z wieloletnimi ramami finansowymi (WRF) na lata 2021–2027 i tym samym zależy od wyniku negocjacji horyzontalnych w sprawie WRF. W tym kontekście Rada podejmie decyzję w kwestii zasadniczej, czy należy kontynuować realizację EFG i jego celów w proponowanej formie. Częściowe podejście ogólne, jeżeli zostanie zatwierdzone, będzie uzależnione od tej późniejszej decyzji.
4. Ponadto wszystkie przepisy zawarte w niniejszym instrumencie, które mają wpływ na budżet lub mają charakter horyzontalny, zostały odłożone, a tym samym wyłączone z zakresu docelowego częściowego podejścia ogólnego, w oczekiwaniu na dalsze postępy w pracach nad WRF. Przepisy te, umieszczone w tekście nawiasie kwadratowym, dotyczą następujących kwestii:
 - należytego zarządzania finansami i praworządności (motyw 35),
 - celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie UE mają sięgnąć 25 %, zgodnie z zobowiązaniami UE wynikającymi z porozumienia paryskiego, a także w kontekście celów zrównoważonego rozwoju ONZ (motyw 37),
 - ochrony interesów finansowych Unii (motyw 33 i 34), zgodnie ze stosownym dokumentem 5146/19 WRF dotyczącym WRF na lata 2021–2027 i późniejszą decyzją Komitetu Stałych Przedstawicieli,

- odniesienia do cyfryzacji lub automatyzacji (art. 3 ust. 2) w celu zapewnienia spójności z przepisami pkt 11 projektu schematu negocjacyjnego w sprawie WRF na lata 2021–2027 zamieszczonego w dokumencie 14759/18.
- 5. Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych Parlamentu Europejskiego (EMPL) zatwierdziła sprawozdanie w sprawie wniosku w dniu 27 listopada 2018 r., natomiast w dniu 16 stycznia 2019 r. Parlament Europejski przyjął swój mandat negocjacyjny na pierwsze czytanie.
- 6. Komitet Regionów przyjął swoją opinię w dniu 6 grudnia 2018 r., a w dniu 12 grudnia 2018 r. swoją opinię przyjął Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny.

II. STAN PRAC

- 7. Grupa Robocza do Spraw Społecznych analizowała wniosek Komisji na kilku posiedzeniach w okresie od lipca 2018 r. do lutego 2019 r.
- 8. Podczas prezydencji austriackiej odnotowano znaczne postępy w dyskusjach. Główne elementy tekstu kompromisowego, które na tym etapie mogłyby zdobyć poparcie większości delegacji, przedstawiono w dokumencie 12835/18. W dniu 6 grudnia 2018 r. Rada EPSCO zapoznała się ze sprawozdaniem z postępu prac w wersji przedstawionej w dok. 14246/18.
- 9. W świetle dalszych dyskusji na szczeblu grupy roboczej prezydencja rumuńska wprowadziła szereg dodatkowych zmian przedstawionych w dokumencie 6596/19. W dniu 27 lutego 2019 r. Komitet Stałych Przedstawicieli zatwierdził ten pakiet kompromisowy w niezmienionej wersji i zgodził się przekazać go Radzie z myślą o uzgodnieniu częściowego podejścia ogólnego.

III. WNIOSEK

W związku z powyższym Rada jest proszona o uzgodnienie – na posiedzeniu w dniu 15 marca 2019 r. – częściowego podejścia ogólnego w sprawie tekstu w wersji zawartej w załączniku do niniejszego dokumentu.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dz.U. C z , s. .

- (1) Zasady horyzontalne określone w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) oraz w art. 10 TFUE, w tym zasady pomocniczości i proporcjonalności określone w art. 5 TUE, powinny być przestrzegane przy wdrażaniu funduszy, z uwzględnieniem Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie i Komisja powinny dążyć do wyeliminowania nierówności i promowania równości kobiet i mężczyzn, oraz do uwzględniania perspektywy płci, a także do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Cele funduszy powinny być osiągnięte w ramach zrównoważonego rozwoju oraz unijnego wsparcia dla celu zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska, zgodnie z art. 11 i art. 191 ust. 1 TFUE, z uwzględnieniem zasady „zanieczyszczający płaci”.
- (2) W dniu 17 listopada 2017 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja wspólnie ogłosiły europejski filar praw socjalnych³ jako odpowiedź na wyzwania społeczne w Europie. Biorąc pod uwagę zmieniające się realia na rynku pracy, należy przygotować Unię na obecne i przyszłe wyzwania związane z globalizacją i cyfryzacją, sprawiając, aby rozwój gospodarczy w większym stopniu sprzyjał włączeniu społecznemu oraz udoskonaleniu polityki zatrudnienia i polityki społecznej. Dwadzieścia głównych zasad filaru podzielono na trzy kategorie: równe szanse i dostęp do zatrudnienia; uczciwe warunki pracy; ochrona socjalna i włączenie społeczne. Europejski filar praw socjalnych funkcjonuje jako nadrzędne ramowe wytyczne Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) oraz pozwala Unii na wprowadzenie odpowiednich zasad w życie w przypadku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji.

³ https://ec.europa.eu/commission/priorities/deeper-and-fairer-economic-and-monetary-union/european-pillar-social-rights_pl

- (3) W dniu 20 czerwca 2017 r. Rada zatwierdziła odpowiedź Unii⁴ na program ONZ „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”⁵ – zrównoważona przyszłość Europy. Rada podkreśliła znaczenie osiągnięcia zrównoważonego rozwoju w trzech wymiarach (gospodarczym, społecznym i środowiskowym) w sposób wyważony i zintegrowany. Istotne jest, aby zrównoważony rozwój został włączony do ram polityki europejskiej oraz by w polityce odpowiadającej na globalne wyzwania Unia była ambitna. Rada z zadowoleniem przyjęła komunikat Komisji „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy” z dnia 22 listopada 2016 r. jako pierwszy krok w kierunku włączenia celów zrównoważonego rozwoju i stosowania zrównoważonego rozwoju jako podstawowej zasady przewodniej dla wszystkich polityk Unii, w tym za pośrednictwem jej instrumentów finansowych.
- (4) W lutym 2018 r. Komisja przyjęła komunikat „Nowe, nowoczesne wieloletnie ramy finansowe dla Unii Europejskiej, która skutecznie realizuje swoje priorytety po 2020 r.”⁶. W komunikacie tym podkreśla się, że budżet Unii służy wyjątkowemu europejskiemu modelowi społecznej gospodarki rynkowej. W związku z tym niezwykle ważne będzie ulepszenie możliwości zatrudniania i sprostanie wyzwaniom związanym z umiejętnościami, w szczególności związanymi z cyfryzacją. Elastyczność budżetowa stanowi podstawową zasadę w kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Mechanizmy elastyczności pozostają w mocy, aby umożliwić Unii reagowanie na nieprzewidziane zdarzenia oraz zapewnienie wykorzystywania środków budżetowych tam, gdzie są najpilniej potrzebne.
- (5) W swojej Białej księdze w sprawie przyszłości Europy⁷ Komisja wyraziła obawy dotyczące ruchów izolacjonistycznych, narastających wątpliwości co do korzyści z otwartego handlu oraz ogólnego stanu społecznej gospodarki rynkowej Unii.

⁴ <http://eu-un.europa.eu/eu-response-2030-agenda-sustainable-development-sustainable-european-future/>.

⁵ <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>

⁶ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/communication-new-modern-multiannual-financial-framework_en.pdf

⁷ https://ec.europa.eu/commission/white-paper-future-europe-reflections-and-scenarios-eu27_pl.

- (6) W swoim dokumencie otwierającym debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji⁸ Komisja wskazała połączenie powiązanej z handlem globalizacji i zmian technologicznych jako elementy stanowiące główną siłę napędową zwiększonego zapotrzebowania na wykwalifikowaną siłę roboczą oraz zmniejszającego się zapotrzebowania na słabiej wykwalifikowaną siłę roboczą. Przy ogromnych korzyściach płynących z bardziej otwartego handlu i dalszej integracji światowych gospodarek należy zająć się również wspomnianymi negatywnymi efektami ubocznymi. Jako że obecne korzyści z globalizacji są już nierówno rozdzielone pomiędzy ludzi i regiony, wywierając znaczny wpływ na tych, którzy odnoszą mniej korzyści, istnieje ryzyko, iż coraz szybciej rozwijająca się technologia dodatkowo pogłębi te różnice. W związku z tym, zgodnie z zasadami solidarności i zrównoważonego rozwoju, konieczne będzie zapewnienie sprawiedliwszego podziału korzyści wynikających z globalizacji przez pogodzenie otwarcia gospodarczego i postępu technologicznego z ochroną socjalną.
- (7) W swoim Dokumencie dotyczącym przyszłości finansów⁹ UE Komisja podkreśla potrzebę zmniejszenia rozbieżności gospodarczych i społecznych między państwami członkowskimi i wewnątrz nich. W związku z tym kluczowym priorytetem jest inwestowanie w równość, włączenie społeczne, kształcenie i szkolenie, a także w zdrowie.

⁸ https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-harnessing-globalisation_pl

⁹ https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-future-eu-finances_pl

- (8) Globalizacja i rozwój technologii prawdopodobnie jeszcze bardziej zwiększą wzajemne powiązania i współzależność między gospodarkami światowymi. Realokacja siły roboczej jest integralną i nieuniknioną częścią takiej zmiany gospodarczej. Jeżeli korzyści płynące ze zmiany mają być sprawiedliwie rozdzielone, oferowanie pomocy zwolnionym pracownikom i osobom zagrożonym zwolnieniem ma bardzo duże znaczenie. „Ramy jakości UE na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji”¹⁰ to instrument polityki Unii, który określa ramy najlepszych praktyk dotyczących przewidywania restrukturyzacji przedsiębiorstw i postępowania w takich przypadkach. Zapewniają one kompleksowe ramy dotyczące sposobu, w jaki, poprzez odpowiednie środki polityki, należy sprostać wyzwaniom dostosowania gospodarczego i restrukturyzacji gospodarczej oraz ich skutków społecznych i wpływu na zatrudnienie. Wezwano w nich również państwa członkowskie do korzystania z funduszy unijnych i krajowych w taki sposób, aby zapewnić skuteczne złagodzenie społecznych skutków restrukturyzacji, zwłaszcza negatywnego wpływu na zatrudnienie. Główne instrumenty Unii mające na celu pomoc pracownikom dotkniętym tymi skutkami to Europejski Fundusz Socjalny Plus (ESF+), który opracowano w celu zapewnienia pomocy w sposób wyprzedzający, oraz EFG, który opracowano w celu oferowania pomocy w przypadku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji w sposób zaradczy.
- (9) EFG ustanowiono rozporządzeniem (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady¹¹ na okres wieloletnich ram finansowych na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. EFG utworzono w celu umożliwienia Unii Europejskiej wykazanie solidarności z pracownikami zwolnionymi w wyniku poważnych zmian strukturalnych w światowych wzorcach wymiany handlowej spowodowanych globalizacją.

¹⁰ KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW Ramy jakości UE na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji, (COM(2013) 882 final z 13.12.2013).

¹¹ Rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1).

- (10) W 2009 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 546/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady zakres rozporządzenia (WE) nr 1927/2006¹² został rozszerzony w ramach Europejskiego planu naprawy gospodarczej na pracowników zwolnionych z pracy bezpośrednio w wyniku światowego kryzysu finansowego i gospodarczego.
- (11) Na okres wieloletnich ram finansowych trwający od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013¹³ rozszerzono zakres, aby Fundusz obejmował nie tylko przypadki utraty pracy wynikające z poważnych zakłóceń gospodarczych, o ile spowodowane zostały dalszym trwaniem światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, o czym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 546/2009, ale również wynikające z każdego kolejnego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego. Ponadto rozporządzenie (UE, Euratom) 2018/1046 Parlamentu Europejskiego oraz zmienione rozporządzenie Rady (UE) nr 1309/2013 wprowadziły, między innymi, przepisy pozwalające EFG obejmować, w drodze wyjątku, wnioski zbiorowe dotyczące MŚP położonych w jednym regionie i działające w innych sektorach gospodarczych według klasyfikacji NACE Rev. 2 w przypadku, gdy państwo członkowskie składające wniosek wykaże, że w regionie tym funkcjonują głównie lub wyłącznie MŚP.

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26).

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylecia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006.

(12) Komisja przeprowadziła ocenę śródkresową EFG służącą przeanalizowaniu sposobu i zakresu, w jakich realizowane są cele EFG. EFG okazał się skuteczny, ponieważ osiągnięto wyższy poziom reintegracji zwolnionych pracowników niż w poprzednim okresie programowania. W wyniku oceny wykazano również, że EFG wytworzył europejską wartość dodaną. Dotyczy to w szczególności jego efektów ilościowych, co oznacza, że wsparcie z EFG nie tylko zwiększa liczbę i różnorodność świadczonych usług, lecz również poziom ich intensywności. Poza tym interwencje EFG charakteryzują się dużą widocznością i bezpośrednio pokazują opinii publicznej europejską wartość dodaną danej interwencji. Zidentyfikowano jednak kilka wyzwań. Z jednej strony procedurę uruchamiania środków uznano za zbyt długą. Ponadto państwa członkowskie zgłosiły problemy związane z przeprowadzeniem szeroko zakrojonej analizy okoliczności zdarzenia, które spowodowało zwolnienia. Podstawową przyczynę, dla której państwa członkowskie mogące ewentualnie wnioskować o EFG w konkretnym przypadku nie składają wniosku, stanowią problemy w zakresie możliwości finansowych i zdolności instytucjonalnych. Z jednej strony może to być po prostu brak odpowiedniej liczby pracowników – państwa członkowskie obecnie mogą poprosić o pomoc techniczną tylko w przypadkach, gdy wdrażają pomoc z EFG. Ponieważ do zwolnień może dojść niespodziewanie, ważne jest, aby państwa członkowskie były gotowe niezwłocznie zareagować i mogły złożyć wniosek bez jakichkolwiek opóźnień. Ponadto w niektórych państwach członkowskich konieczne wydaje się wzmożone budowanie zdolności instytucjonalnych w celu sprawnego i skutecznego wdrażania wsparcia EFG. Próg 500 zlikwidowanych miejsc pracy był krytykowany jako zbyt wysoki, zwłaszcza w regionach o mniejszym zaludnieniu¹⁴.

¹⁴ COM(2018) 297 final oraz towarzyszący mu SWD (2018) 192 final.

- (13) Komisja podkreśla, że w dalszym ciągu duże znaczenie ma rola EFG jako elastycznego funduszu udzielającego pracownikom, którzy stracili pracę w wyniku poważnych przypadków restrukturyzacji, wsparcia oraz pomocy w jak najszybszym znalezieniu nowej pracy. Unia powinna dalej zapewniać konkretne jednorazowe wsparcie w celu ułatwienia reintegracji zawodowej zwolnionych pracowników w obszarach, sektorach, terytoriach lub na rynkach pracy przeżywających wstrząs spowodowany poważnymi zakłóceniami gospodarczymi. Biorąc pod uwagę oddziaływanie i wzajemne skutki otwartego handlu, sytuacji gospodarczej i finansowej, w tym asymetrycznych wstrząsów gospodarczych, rozwoju technologii, warunków geopolitycznych lub innych czynników, takich jak przejście na gospodarkę niskoemisyjną, tym samym uwzględniając fakt, że wskazanie jednego czynnika, który powoduje przypadki utraty pracy jest coraz trudniejsze, uruchomienie środków z EFG w przyszłości będzie opierać się jedynie na znacznym wpływie przypadku restrukturyzacji. Biorąc pod uwagę cel, jakim jest zapewnianie wsparcia w nagłych i niespodziewanych okolicznościach oraz w uzupełnieniu bardziej wyprzedzającej pomocy oferowanej przez EFS +, EFG powinien pozostać elastycznym i szczególnym instrumentem poza pułapami budżetowymi przewidzianymi w wieloletnich ramach finansowych, jak określono w komunikacie Komisji. Nowoczesny budżet dla Unii, która chroni, wspiera i broni – Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 oraz załącznik do tego komunikatu¹⁵.
- (14) Jak stwierdzono powyżej, aby zachować europejski charakter EFG, wniosek o wsparcie powinien być składany w przypadkach, gdy nieprzewidziany poważny przypadek restrukturyzacji spowoduje znaczny wpływ na lokalną lub regionalną gospodarkę. Wpływ taki powinna określać minimalna liczba zwolnionych pracowników w określonym okresie odniesienia. Uwzględniając ustalenia wynikające z oceny śródkresowej, próg należy określić jako 250 przypadków utraty pracy w okresie odniesienia wynoszącym cztery miesiące (lub 6 miesięcy w przypadkach sektorowych). Biorąc pod uwagę, że fale zwolnień w różnych sektorach, ale w tym samym regionie mają równie znaczący wpływ na lokalny rynek pracy, składanie wniosków regionalnych również powinno być możliwe. W odniesieniu do niewielkich rynków pracy, takich jak małe państwa członkowskie czy regiony peryferyjne, w tym regiony najbardziej oddalone, o których mowa w art. 349 TFUE, lub w wyjątkowych okolicznościach wnioski mogą być składane w przypadku mniejszej liczby zwalnianych pracowników.

¹⁵ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2018) 171 final oraz załącznik do tego dokumentu COM(2018) 321 final.

- (14a) (nowy) EFG, jako fundusz ukierunkowany na działanie w nieprzewidzianych poważnych przypadkach restrukturyzacji, nie może być uruchomiany w sytuacjach zwolnień w sektorze publicznym, które są konsekwencją cięć budżetowych. EFG powinien jednak mieć możliwość wspierania pracowników zwolnionych z przedsiębiorstw działających na konkurencyjnym rynku świadczących usługi lub dostarczających towary publicznie finansowanym podmiotom dotkniętym cięciami budżetowymi. Może również wspierać osoby prowadzące działalność na własny rachunek, których aktywność zawodowa została przerwana w wyniku cięć budżetowych.
- (15) Aby wyrazić solidarność Unii z osobami bezrobotnymi, poziom współfinansowania z EFG jako funduszu reaktywnego powinien być dostosowany do najwyższego poziomu współfinansowania z ESF+ , który jest funduszem proaktywnym, w odnośnych dotkniętych państwach członkowskich: w żadnym przypadku poziom ten nie może być niższy niż 60 %.
- (16) Część budżetu Unii przeznaczona na finansowanie EFG powinna być wykonywana przez Komisję w ramach zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom)¹⁶ [*nr nowego rozporządzenia finansowego*] („rozporządzenie finansowe”). W związku z tym, wdrażając EFG w ramach zarządzania dzielonego, Komisja i państwa członkowskie powinny przestrzegać zasad określonych w rozporządzeniu finansowym, takich jak należyte zarządzanie finansami, przejrzystość oraz niedyskryminacja.
- (17) Europejskie Centrum Monitorowania Zmian, mające siedzibę w Europejskiej Fundacji na rzecz poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) w Dublinie, dostarcza Komisji oraz zainteresowanemu państwu członkowskiemu analiz jakościowych i ilościowych, pomagając w ocenianiu tendencji w globalizacji, restrukturyzacji oraz wykorzystaniu EFG.
- (18) Pracownikom zwolnionym i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, powinien przysługiwać równy dostęp do EFG niezależnie od rodzaju ich umowy o pracę lub stosunku pracy. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia zwolnionych pracowników oraz osoby, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, należy zatem traktować jak możliwych beneficjentów EFG.

¹⁶ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

- (19) Wkłady finansowe z EFG powinny być nakierowane przede wszystkim na aktywne środki rynku pracy, mające na celu szybką trwałą reintegrację zawodową beneficjentów, tak w obrębie ich pierwotnego sektora działalności, jak i poza nim. Środki powinny odzwierciedlać przyszłe potrzeby lokalnego lub regionalnego rynku pracy. W stosownych przypadkach jednak należy również wspierać mobilność zwolnionych pracowników, aby pomóc w znalezieniu nowego zatrudnienia w innym miejscu. Należy w szczególności sposób skoncentrować się na upowszechnianiu umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej. Włączanie świadczeń pieniężnych w skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług powinno być ograniczone. Można zachęcać przedsiębiorstwa do uczestnictwa w krajowym współfinansowaniu środków wspieranych z EFG.
- (20) Podczas przygotowywania skoordynowanego pakietu środków aktywnej polityki rynku pracy państwa członkowskie powinny preferować te środki, które znacząco przyczyniają się do zwiększenia szans beneficjentów na zatrudnienie. Państwa członkowskie powinny dążyć do trwałej reintegracji zawodowej jak największej liczby beneficjentów objętych tymi środkami, jak najszybciej w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia okresu wdrażania.
- (21) Przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu środków aktywnej polityki rynku pracy państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na beneficjentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, w tym na młode i starsze osoby bezrobotne oraz osoby w większym stopniu zagrożone ubóstwem, zważywszy, że grupy te mają szczególne trudności z ponownym wejściem na rynek pracy. Niezależnie od powyższego przy wdrażaniu EFG powinno się respektować i promować zasady równości płci i niedyskryminacji, które należą do podstawowych wartości Unii i są zapisane w Europejskim filarze praw socjalnych.
- (22) W celu skutecznego i szybkiego wspierania zwolnionych beneficjentów państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich starań, aby przedstawiać kompletne wnioski o przyznanie wkładu finansowego z EFG. W przypadku gdy Komisja zażąda dalszych informacji do przeprowadzenia oceny wniosku, dostarczanie dodatkowych informacji powinno być ograniczone w czasie.

- (23) W interesie beneficjentów i organów odpowiedzialnych za wdrażanie rzeczonych środków państwo członkowskie składające wniosek powinno na bieżąco informować wszystkie podmioty uczestniczące w procesie rozpatrywania wniosku o postępach dotyczących tego wniosku.
- (24) Zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami wkłady finansowe z EFG nie powinny zastępować środków wsparcia, które są dostępne dla beneficjentów w ramach unijnych funduszy lub innych strategii czy programów unijnych, lecz w miarę możliwości powinny te środki uzupełniać.
- (25) Należy przewidzieć szczegółowe przepisy w zakresie działań informacyjnych i komunikacyjnych na temat przypadków wsparcia z EFG i jego wyników.
- (26) W celu ułatwienia wdrażania niniejszego rozporządzenia wydatki powinny być kwalifikowalne od dnia, w którym państwo członkowskie rozpoczyna świadczenie zindywidualizowanych usług lub od dnia, w którym państwo członkowskie ponosi wydatki administracyjne związane z wdrożeniem pomocy z EFG.
- (27) Aby pokryć potrzeby powstałe przede wszystkim w pierwszych miesiącach każdego roku, kiedy to dokonywanie przesunięć środków z innych linii budżetowych jest szczególnie utrudnione, w rocznej procedurze budżetowej należy udostępnić odpowiednią kwotę środków na płatności w linii budżetowej EFG.
- (28) [Ramy budżetowe EFG określono w wieloletnich ramach finansowych oraz w porozumieniu międzyinstytucjonalnym pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z dnia [przyszła data] o współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami¹⁷ (zwane dalej „porozumieniem międzyinstytucjonalnym”).]

¹⁷ Odniesienie do aktualizacji.

- (29) W interesie beneficjentów pomoc powinna być udostępniana możliwie szybko i skutecznie. Państwa członkowskie oraz instytucje unijne zaangażowane w proces podejmowania decyzji dotyczących EFG powinny dołożyć wszelkich starań w celu ograniczenia czasu trwania procedur oraz ich uproszczenia, aby zapewnić sprawne i szybkie przyjmowanie decyzji w sprawie uruchomienia EFG. W związku z tym w przyszłości władza budżetowa będzie podejmować decyzję w sprawie wniosków złożonych przez Komisję dotyczących przesunięcia środków bez konieczności przedstawiania przez Komisję wniosku w sprawie uruchomienia środków z EFG.
- (30) W razie zamknięcia przedsiębiorstwa zwolnieni pracownicy mogą otrzymać pomoc na przejęcie części lub całości działalności swojego byłego pracodawcy.
- (31) W celu umożliwienia sprawowania kontroli politycznej przez Parlament Europejski oraz stałego monitorowania przez Komisję wyników uzyskanych dzięki pomocy EFG państwa członkowskie powinny złożyć sprawozdanie końcowe z wdrażania EFG.
- (32) Państwa członkowskie powinny pozostać odpowiedzialne za realizację wkładu finansowego oraz za zarządzanie działaniami wspieranymi przez finansowanie unijne i kontrolowanie ich, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”)¹⁸ lub zastępującego je rozporządzenia. Państwa członkowskie powinny uzasadnić sposób wykorzystania wkładu finansowego otrzymanego z EFG. Z uwagi na krótki okres realizacji działań EFG obowiązki sprawozdawcze powinny odzwierciedlać szczególny charakter interwencji tego EFG.

¹⁸ Odniesienie do aktualizacji.

- (33) [Państwa członkowskie powinny ponadto zapobiegać nieprawidłowościom, w tym nadużyciom finansowym, jakich dopuszczają się beneficjenci, a także skutecznie je wykrywać i zwalczać. Ponadto, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹⁹, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2988/95²⁰ oraz rozporządzeniem Rady nr 2185/96²¹ Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939²² Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić postępowania przygotowawcze oraz wnosić i popierać oskarżenia w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371²³. Państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne działania, tak aby każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracowały w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznały konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF, EPPO – w odniesieniu do tych państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na mocy rozporządzenia (UE) 2017/1939 – i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu (ETO) oraz zapewniały, by wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa. Państwa członkowskie powinny informować Komisję o wykrytych nieprawidłowościach, w tym nadużyciach finansowych, oraz o działaniach następczych, a także o działaniach podjętych w następstwie dochodzeń prowadzonych przez OLAF.]

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

²⁰ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

²¹ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

²² Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

²³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

- (34) [Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046²⁴ („rozporządzeniem finansowym”), rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013²⁵, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95²⁶, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96²⁷ i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939²⁸ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić postępowania przygotowawcze oraz wnosić i popierać oskarżenia w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371²⁹.

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

²⁶ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

²⁷ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

²⁸ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

²⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO – w odniesieniu do tych państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na mocy rozporządzenia (UE) 2017/1939 – i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu (ETO) oraz zapewniać, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.]

- (35) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepisy te, ustanowione rozporządzeniem finansowym, określają w szczególności procedurę ustanawiania i wykonania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrole wykonywania obowiązków przez podmioty upoważnione do działań finansowych. [Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich, jako że poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem wstępnym należytego zarządzania finansami i skutecznego unijnego finansowania.]
- (36) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. istnieje potrzeba oceny tego programu na podstawie informacji zgromadzonych za pośrednictwem szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania, jednocześnie unikając nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich. Wymogi te, w stosownych przypadkach, mogą obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę oceny skutków programu w praktyce.
- (37) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie ze zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, program ten przyczyni się do włączenia działań w dziedzinie klimatu do głównego nurtu polityki Unii i do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie UE mają sięgnąć [25 %]. Podczas przygotowania i wdrażania funduszu zostaną określone odpowiednie działania, które zostaną poddane ponownej ocenie w kontekście jej oceny.

- (38) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na ich skalę i skutki możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (39) Biorąc pod uwagę fakt, że cyfrowa transformacja gospodarki wymaga pewnego poziomu kompetencji cyfrowych wśród pracowników, upowszechnianie umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej powinno być zdecydowanie zalecanym elementem przekrojowym każdego oferowanego skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług.

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) na okres obowiązywania wieloletnich ram finansowych – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.

Określono w nim cele EFG, formy finansowania unijnego, a także zasady dotyczące jego zapewniania, m.in. w odniesieniu do wniosków państw członkowskich o wkład finansowy z EFG na środki skierowane do beneficjentów, o których mowa w art. 7.

Artykuł 2

Misja

EFG przyczynia się do lepszego podziału korzyści płynących z globalizacji i postępu technologicznego poprzez pomoc zwolnionym pracownikom oraz osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, w dostosowaniu się do zmian strukturalnych. W związku z powyższym EFG przyczynia się do wdrożenia zasad określonych w ramach Europejskiego filaru praw socjalnych oraz wzmacnia spójność społeczną i gospodarczą między regionami i państwami członkowskimi.

Artykuł 3

Zakres stosowania i cele

1. EFG służy okazaniu solidarności ze zwolnionymi pracownikami oraz osobami prowadzącymi działalność na własny rachunek, których aktywność zawodowa została przerwana w wyniku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji, o czym mowa w art. 5.
2. Celami EFG są okazywanie solidarności i wspieranie trwałego zatrudnienia w Unii przez udzielanie pomocy w przypadku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji, w szczególności spowodowanych wyzwaniami związanymi z globalizacją, takimi jak zmiany w światowych wzorcach handlu, spory handlowe, istotne zmiany w stosunkach handlowych UE lub struktura rynku wewnętrznego, kryzysy finansowe i gospodarcze, przejście na gospodarkę niskoemisyjną, bądź będących efektem transformacji cyfrowej lub automatyzacji. Tym samym EFG wspiera beneficjentów w jak najszybszym do powrocie do trwałego zatrudnienia. Szczególny nacisk kładzie się na środki, które pomagają grupom znajdującym się w najbardziej niekorzystnej sytuacji.

Artykuł 4

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „zwolniony pracownik” oznacza pracownika, którego zatrudnienie zostaje przedwcześnie zakończone w wyniku zwolnienia lub którego umowa nie zostaje przedłużona z przyczyn ekonomicznych;
- b) „osoba prowadząca działalność na własny rachunek” oznacza osobę, która zatrudniała mniej niż dziesięciu pracowników;
- c) „beneficjent” oznacza osobę uczestniczącą w środkach współfinansowanych z EFG.
- d) „nieprawidłowość” oznacza każde naruszenie obowiązujących przepisów, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie EFG, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie go nieuzasadnionymi wydatkami.

Artykuł 5

Kryteria interwencji

1. Państwa członkowskie mogą ubiegać się o wkład finansowy z EFG na środki skierowane do zwolnionych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym artykule.
2. Wkład finansowy z EFG jest zapewniany, gdy spełniony jest jeden z poniższych warunków:
 - a) zaprzestania działalności co najmniej 250 zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w czteromiesięcznym okresie odniesienia, w przedsiębiorstwie w państwie członkowskim, uwzględniając przypadki, gdy to zaprzestanie działalności dotyczy dostawców lub producentów przedsiębiorstwa znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw;
 - b) zaprzestania działalności co najmniej 250 zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w sześciomiesięcznym okresie odniesienia, w szczególności w MŚP działających w tym samym sektorze gospodarki według klasyfikacji NACE Rev. 2 i zlokalizowanych w jednym regionie lub w dwóch sąsiadujących ze sobą regionach na poziomie NUTS 2 lub w więcej niż dwóch sąsiadujących regionach na poziomie NUTS 2, pod warunkiem że liczba pracowników zwolnionych lub osób, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, wynosi co najmniej 250 w dwóch regionach łącznie;
 - c) zaprzestania działalności co najmniej 250 zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w czteromiesięcznym okresie odniesienia, w szczególności w MŚP, działających w tych samych lub różnych sektorach gospodarki według klasyfikacji NACE Rev. 2 i zlokalizowanych w tym samym regionie na poziomie NUTS 2.
3. Na niewielkich rynkach pracy, w szczególności w odniesieniu do wniosków dotyczących MŚP, w odpowiednio uzasadnionym przez składające wniosek państwo członkowskie przypadku wniosek o przyznanie wkładu finansowego na podstawie niniejszego artykułu może zostać uznany za dopuszczalny, mimo iż kryteria określone w ust. 2 nie są spełnione w pełnym zakresie, jeżeli zwolnienia mają poważny wpływ na zatrudnienie i gospodarkę lokalną lub regionalną. Państwo członkowskie składające wniosek określa, które z kryteriów interwencji określonych w ust. 2 nie są spełnione w pełnym zakresie.

- 3a (nowy) W wyjątkowych okolicznościach przepisy ust. 3 mają także zastosowanie w odniesieniu do rynków pracy innych niż małe rynki. Łączna kwota wkładów w tych przypadkach nie może przekroczyć 15 % rocznego pułapu EFG.
4. EFG nie może być uruchamiany w przypadku, gdy pracownicy sektora publicznego zostają zwolnieni w związku z cięciami budżetowymi podejmowanymi przez dane państwo członkowskie.

Artykuł 6

Obliczanie liczby zwolnień i przypadków zaprzestania działalności

1. Państwo członkowskie składające wniosek wskazuje sposób, w jaki do celów art. 5 obliczana jest liczba pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, zdefiniowanych w art. 4: liczbę takich pracowników oblicza się według co najmniej jednej z następujących dat:
- a) daty, z którą pracodawca, zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 98/59/WE³⁰, powiadamia na piśmie właściwy organ władzy publicznej o planowanych zwolnieniach grupowych;
 - b) daty indywidualnego zawiadomienia pracownika przez pracodawcę o zwolnieniu lub wypowiedzenia zawartej z pracownikiem umowy o pracę;
 - c) daty faktycznego rozwiązania umowy o pracę lub jej wygaśnięcia;
 - d) daty zakończenia okresu skierowania do przedsiębiorstwa użytkownika; lub
 - e) w przypadku osoby prowadzącej działalność na własny rachunek – według ustalonej zgodnie z prawem krajowym lub przepisami administracyjnymi daty zaprzestania działalności.

³⁰ Odniesienie do sprawdzenia/aktualizacji: *Dyrektywa Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych* (Dz.U. L 225 z 12.8.1998, s. 16).

W przypadkach, o których mowa w lit. a), państwo członkowskie składające wniosek przekazuje Komisji dodatkowe informacje na temat faktycznej liczby zwolnień dokonanych zgodnie z art. 5 niniejszego rozporządzenia przed zakończeniem oceny przez Komisję.

Artykuł 7

Kwalifikujący się beneficjenci

Państwo członkowskie składające wniosek może, zgodnie z art. 8, świadczyć współfinansowany przez EFG skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług na rzecz kwalifikujących się beneficjentów, do których mogą należeć:

- a) pracownicy zwolnieni i osoby, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, przy czym ich liczbę oblicza się zgodnie z art. 6, w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 5;
- b) pracownicy zwolnieni i osoby, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, przy czym ich liczbę oblicza się zgodnie z art. 6, poza okresem odniesienia, o którym mowa w art. 5, a mianowicie 6 miesięcy przed rozpoczęciem okresu odniesienia oraz między końcem okresu odniesienia a ostatnim dniem przed datą zakończenia oceny przez Komisję.

Pracowników i osoby prowadzące działalność na własny rachunek, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), uznaje się za kwalifikujących się, pod warunkiem że można ustalić wyraźny związek przyczynowy ze zdarzeniem, które doprowadziło do zwolnień w okresie odniesienia.

Artykuł 8

Kwalifikujące się środki

1. Wkład finansowy z EFG może być przekazany na aktywne środki rynku pracy, które stanowią część skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług, mających na celu ułatwienie reintegracji zawodowej beneficjentów objętych pomocą, a w szczególności zwolnionych pracowników znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, i podjęcie przez nich zatrudnienia lub działalności na własny rachunek.

Upowszechnianie umiejętności wymaganych w cyfrowej epoce przemysłowej jest zdecydowanie zalecanym elementem horyzontalnym każdego pakietu zindywidualizowanych usług. Poziom szkoleń dostosowuje się do kwalifikacji i potrzeb danego beneficjenta.

Skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług może obejmować w szczególności:

- a) zindywidualizowane szkolenia, w tym umożliwiające zmianę kwalifikacji, dotyczące w szczególności umiejętności w zakresie technologii informacji i komunikacji oraz innych umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej, poświadczanie zdobytych wiedzy i kompetencji, pomoc w poszukiwaniu pracy, poradnictwo zawodowe, doradztwo, mentoring, pomoc w zakresie zwolnień monitorowanych, promowanie przedsiębiorczości, pomoc w zakresie prowadzenia działalności na własny rachunek, uruchamiania działalności gospodarczej i przejmowania działalności przez pracowników oraz działania w zakresie współpracy;
- b) specjalne środki ograniczone w czasie, takie jak dodatki na poszukiwanie pracy, skierowane do pracodawców zachęty do zatrudniania, dodatki na koszty przeniesienia, dodatki szkoleniowe, dodatki na koszty utrzymania oraz świadczenia dla opiekunów.

Koszty środków, o których mowa w lit. b), nie mogą przekraczać 35 % całości kosztów skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług wymienionych w niniejszym ustępie.

Koszty inwestycji w przypadku działalności na własny rachunek, uruchamiania działalności gospodarczej lub przejmowania działalności przez pracowników nie mogą przekraczać 20 000 EUR na beneficjenta.

Przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług należy przewidywać przyszłe perspektywy rynku pracy i potrzebne umiejętności. Skoordynowany pakiet musi być zgodny z przejściem na zasobooszczędną i zrównoważoną gospodarkę, a także koncentrować się na upowszechnianiu umiejętności wymaganych w cyfrowym wieku przemysłowym oraz uwzględniać popyt na lokalnym rynku pracy.

2. Następujące środki nie kwalifikują się do uzyskania wkładu finansowego z EFG:
 - a) specjalne ograniczone w czasie środki, o których mowa w ust. 1 lit. b), które nie są uzależnione od aktywnego udziału beneficjentów objętych pomocą w poszukiwaniu pracy lub działaniach szkoleniowych;
 - b) środki, za które odpowiedzialne są przedsiębiorstwa na mocy ustawodawstwa krajowego lub układów zbiorowych.

Środki wspierane z EFG nie zastępują biernych środków ochrony socjalnej.

3. Skoordynowany pakiet usług jest sporządzany w porozumieniu z objętymi pomocą beneficjentami lub ich przedstawicielami lub też z partnerami społecznymi.
4. Z inicjatywy państwa członkowskiego składającego wniosek wkład finansowy z EFG może zostać przyznany na działania przygotowawcze, działania w zakresie zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji, działania w zakresie kontroli i sprawozdawczości.

Artykuł 9

Wnioski

1. Państwo członkowskie składające wniosek przedstawia Komisji wniosek w terminie 12 tygodni od dnia, w którym spełnione zostały kryteria określone w art. 5 ust. 2 lub 3.
2. W ciągu 10 dni roboczych od daty złożenia wniosku albo, w odpowiednim przypadku, daty otrzymania przez Komisję tłumaczenia wniosku, w zależności od tego która z tych dat jest późniejsza, Komisja informuje państwo członkowskie o wszelkich dodatkowych informacjach koniecznych do oceny wniosku.
3. Gdy Komisja zwróci się o dodatkowe informacje, państwo członkowskie odpowiada w ciągu 15 dni roboczych od daty wniosku o udzielenie informacji. Na należycie uzasadniony wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja przedłuża ten termin o 10 dni roboczych.

4. Na podstawie informacji przekazanych przez państwo członkowskie Komisja kończy ocenę zgodności wniosku z warunkami przyznania wkładu finansowego w terminie 50 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku lub, w odpowiednim przypadku, tłumaczenia wniosku. W przypadku gdy Komisja wyjątkowo nie jest w stanie dotrzymać tego terminu, przedstawia pisemne wyjaśnienie, podając przyczyny opóźnienia.
5. Wniosek zawiera następujące informacje:
- a) ocenę liczby zwolnień zgodnie z art. 6, w tym metodę obliczania;
 - b) potwierdzenie, że jeżeli zwalniające przedsiębiorstwo kontynuowało działalność po dokonaniu zwolnień, wywiązało się ze zobowiązań prawnych dotyczących zwolnień;
 - c) krótki opis wydarzeń, które doprowadziły do zwolnienia pracowników;
 - d) w stosownych przypadkach dane identyfikacyjne zwalniających przedsiębiorstw, dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, sektorów oraz kategorie beneficjentów, którzy mają być objęci pomocą, w rozbiciu na płeć, grupę wiekową i, o ile jest to możliwe, poziom wykształcenia;
 - e) spodziewany wpływ zwolnień na gospodarkę lokalną, regionalną lub krajową oraz na zatrudnienie;
 - f) szczegółowy opis skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług i związanych wydatków, w tym w szczególności wszelkie środki wspierające inicjatywy dotyczące zatrudnienia podejmowane na rzecz beneficjentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, starszych lub młodych;

- g) wyjaśnienie, w jakim stopniu uwzględniono zalecenia określone w unijnych ramach jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji oraz w jaki sposób skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług uzupełnia działania finansowane przez inne fundusze krajowe lub unijne, w tym informacje dotyczące działań, do których zobowiązane są dane przedsiębiorstwa na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych;
- h) szacowany budżet w odniesieniu do każdego elementu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług świadczonych na rzecz beneficjentów objętych pomocą oraz do wszelkich działań przygotowawczych, działań w zakresie zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji, a także działań w zakresie kontroli i sprawozdawczości;
- i) [...]
- j) dni, w których rozpoczęto lub planuje się rozpoczęcie świadczenia zindywidualizowanych usług dla beneficjentów objętych pomocą oraz działań wdrażających EFG, zgodnie z art. 8;
- k) w stosownych przypadkach, procedury konsultacji z beneficjentami objętymi pomocą lub ich przedstawicielami lub też z partnerami społecznymi, a także z władzami lokalnymi i regionalnymi lub innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami;
- l) oświadczenie o zgodności pomocy z EFG z unijnymi przepisami proceduralnymi i materialnymi w zakresie pomocy państwa, a także oświadczenie wyjaśniające, dlaczego skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług nie zastępuje środków, za które odpowiedzialne są przedsiębiorstwa na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych;
- m) źródła krajowego finansowania w formie płatności zaliczkowej lub współfinansowania krajowego oraz innego współfinansowania, w stosownych przypadkach.

Artykuł 10

Komplementarność, zgodność i koordynacja

1. Wkład finansowy z EFG nie zastępuje działań, za które na mocy prawa krajowego lub umów zbiorowych odpowiedzialne są przedsiębiorstwa.
2. Wsparcie dla beneficjentów objętych pomocą uzupełnia działania państw członkowskich na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, w tym środki współfinansowane z funduszy unijnych, zgodnie z zaleceniami określonymi w unijnych ramach jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji.
3. Wkład finansowy z EFG jest ograniczony do tego, co jest niezbędne, aby zapewnić tymczasowe, jednorazowe wsparcie dla beneficjentów objętych pomocą. Środki wspierane przez EFG są zgodne z prawem Unii i prawem krajowym, w tym z przepisami dotyczącymi pomocy państwa.
4. Komisja i państwo członkowskie składające wniosek zapewniają koordynację pomocy z funduszy unijnych, zgodnie z ich zakresem odpowiedzialności.
5. Państwo członkowskie składające wniosek zapewnia, by konkretne środki, na które przeznaczony jest wkład finansowy z EFG, nie były wspierane także przy wykorzystaniu innych instrumentów finansowych Unii.

Artykuł 11

Równość mężczyzn i kobiet oraz niedyskryminacja

Komisja i państwa członkowskie zapewniają, aby zasada równości kobiet i mężczyzn oraz uwzględnianie problematyki płci stanowiły integralną część poszczególnych etapów realizacji wkładu finansowego z EFG i były w ich ramach promowane.

Komisja i państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe działania, aby zapobiec jakiegokolwiek dyskryminacji ze względu na płeć, tożsamość płciową, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, w zakresie dostępu do wkładu finansowego z EFG i na różnych etapach jego realizacji.

Artykuł 12

Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji

1. Z inicjatywy Komisji na pomoc techniczną i administracyjną związaną z wdrożeniem można przeznaczyć maksymalnie 0,5 % rocznego pułapu EFG, m.in. na działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrolę, audyt i ocenę, w tym systemy informatyczne dla przedsiębiorstw, działania komunikacyjne i te, które poprawiają widoczność EFG jako funduszu lub w odniesieniu do konkretnych projektów, oraz na inne środki pomocy administracyjnej i technicznej. Takie środki mogą obejmować przyszłe i poprzednie okresy programowania.
2. W ramach limitu określonego w ust. 1 Komisja przedkłada wniosek o przesunięcie środków na pomoc techniczną do odpowiednich linii budżetowych zgodnie z art. 31 rozporządzenia finansowego.
3. Komisja realizuje pomoc techniczną z własnej inicjatywy według metody zarządzania bezpośredniego lub pośredniego zgodnie z [art. 62 ust. 1 lit. a) i c)] rozporządzenia finansowego.
4. Pomoc techniczna Komisji obejmuje dostarczanie państwom członkowskim informacji i wskazówek dotyczących wykorzystywania, monitorowania i oceny EFG. Komisja dostarcza również europejskim i krajowym partnerom społecznym informacji, wraz z jasnymi wytycznymi, na temat korzystania z EFG. Wytyczne mogą również obejmować tworzenie grup zadaniowych w przypadkach poważnych zakłóceń gospodarczych w danym państwie członkowskim.

Artykuł 13

Informacja, komunikacja i promocja

1. Państwa członkowskie uznają pochodzenie i zapewniają widoczność unijnego finansowania poprzez spójne, skuteczne i ukierunkowane informacje kierowane do różnych grup odbiorców, w tym beneficjentów objętych pomocą, władz lokalnych i regionalnych, partnerów społecznych, mediów i ogółu społeczeństwa.

Państwa członkowskie wykorzystują emblemat UE zgodnie z [załącznikiem VIII do rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów] wraz ze zwykłym oświadczeniem o finansowaniu („finansowany/współfinansowany przez Unię Europejską”).

2. Komisja prowadzi i regularnie uaktualnia stronę internetową dostępną we wszystkich urzędowych językach instytucji Unii, zawierającą aktualne informacje na temat EFG, wskazówki dotyczące przedkładania wniosków oraz informacje dotyczące przyjętych i odrzuconych wniosków, a także roli Parlamentu Europejskiego i Rady w procedurze budżetowej.
3. Komisja realizuje działania informacyjne i komunikacyjne na temat przypadków wsparcia z EFG i jego wyników na podstawie zdobytego doświadczenia w celu poprawy skuteczności EFG, zapewniając, aby obywatele i pracownicy UE byli świadomi istnienia EFG.
4. Środki przeznaczone na działania komunikacyjne na podstawie niniejszego rozporządzenia służą także komunikacji instytucjonalnej dotyczącej priorytetów politycznych Unii, o ile są one powiązane z ogólnymi celami, o których mowa w art. 3.

Artykuł 14

Określenie wkładu finansowego

1. Komisja, na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 9, uwzględniając w szczególności liczbę objętych pomocą beneficjentów, proponowane środki i szacunkowe koszty, ocenia i proponuje w możliwie najkrótszym terminie kwotę ewentualnego wkładu finansowego z EFG, który może zostać przyznany w ramach dostępnych środków.
2. Poziom współfinansowania z EFG w odniesieniu do realizowanych środków należy zrównać z najwyższym poziomem współfinansowania z EFS+ w danym państwie członkowskim [zgodnie z art. 106 ust. 3 lit. a), b) i c) rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów]³¹ lub ustala się go na poziomie 60 %, w zależności od tego, który z tych poziomów jest wyższy.
3. Jeżeli na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 9 Komisja uzna, że spełnione są warunki przekazania wkładu finansowego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, niezwłocznie rozpoczyna procedurę określoną w art. 16.
4. Jeżeli na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 9 Komisja uzna, że warunki przyznania wkładu finansowego na mocy niniejszego rozporządzenia nie zostały spełnione, niezwłocznie powiadamia o tym państwo członkowskie, które złożyło wniosek.

Artykuł 15

Okres kwalifikowalności

1. Wydatki kwalifikują się do przyznania wkładu finansowego z EFG, począwszy od terminów określonych zgodnie z art. 9 ust. 5 lit. j), od których dane państwo członkowskie rozpoczyna lub ma rozpocząć świadczenie zindywidualizowanych usług na rzecz beneficjentów objętych pomocą lub ponosi wydatki administracyjne na wdrażanie EFG zgodnie z art. 8 ust. 1 i 4.

³¹ Odniesienie do aktualizacji.

2. Państwo członkowskie realizuje kwalifikujące się środki określone w art. 8 jak najszybciej i nie później niż w ciągu 24 miesięcy od daty wejścia w życie decyzji w sprawie wkładu finansowego.
3. Okres realizacji to okres, który rozpoczyna się od terminów określonych we wniosku zgodnie z art. 9 ust. 5 lit. j), w których państwo członkowskie rozpoczyna świadczenie zindywidualizowanych usług na rzecz beneficjentów objętych pomocą oraz określone w art. 8 działania mające na celu wdrożenie EFG, a kończy się po upływie 24 miesięcy od daty wejścia w życie decyzji w sprawie wkładu finansowego zgodnie z art. 16 ust. 3.
4. Jeżeli beneficjent korzysta z kształcenia lub szkolenia trwającego dwa lata lub dłużej, wydatki związane z takim kursem kwalifikują się do objęcia współfinansowaniem z EFG do chwili upływu terminu na złożenie sprawozdania końcowego, o którym mowa w art. 20 ust. 1, pod warunkiem że dane wydatki zostały poniesione przed tym terminem.
5. Wydatki, o których mowa art. 8 ust. 4, są kwalifikowalne do upływu terminu złożenia sprawozdania końcowego zgodnie z art. 20 ust. 1.

Artykuł 16

Procedura budżetowa i wykonanie

1. Jeżeli Komisja stwierdzi, że warunki przyznania wkładu finansowego z EFG zostały spełnione, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek o przesunięcie środków do odpowiednich linii budżetowych zgodnie z art. 31 rozporządzenia finansowego.
2. Do wniosku o przesunięcie środków należy dołączyć podsumowanie oceny kwalifikowalności wniosku.
3. Komisja przyjmuje decyzję w sprawie wkładu finansowego w drodze aktu wykonawczego, który wchodzi w życie w dniu powiadomienia Komisji o zatwierdzeniu przesunięcia budżetowego przez Parlament Europejski i Radę. Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 110 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 17

Płatności i wykorzystanie wkładu finansowego

1. W następstwie wejścia w życie decyzji w sprawie wkładu finansowego zgodnie z art. 16 ust. 3 Komisja wypłaca danemu państwu członkowskiemu, zasadniczo w terminie 15 dni roboczych, 100 % wkładu finansowego w formie pojedynczej płatności zaliczkowej. Płatności zaliczkowe są rozliczane po złożeniu przez państwo członkowskie poświadczonej deklaracji wydatków zgodnie z art. 20 ust. 1. Niewykorzystane kwoty są zwracane Komisji.
2. Wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1, jest realizowany w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z art. 63 rozporządzenia finansowego.
3. Szczegółowe zasady techniczne dotyczące finansowania zostają określone przez Komisję w decyzji w sprawie wkładu finansowego, o której mowa w art. 16 ust. 3.
4. Podczas realizowania środków ujętych w skoordynowanym pakiecie zindywidualizowanych usług dane państwo członkowskie może przedłożyć Komisji wnioski o zmianę włączonych do niego działań przez dodanie innych środków kwalifikowalnych wymienionych w art. 8 ust. 1 lit. a) i b), pod warunkiem że zmiany te są należycie uzasadnione i całkowita kwota nie przekracza wkładu finansowego, o którym mowa w art. 16 ust. 3. Komisja ocenia proponowane zmiany i, jeżeli wyraża na nie zgodę, wprowadza stosowne zmiany do decyzji w sprawie wkładu finansowego.
5. Państwo członkowskie ma możliwość przesunięcia kwot między pozycjami budżetowymi określonymi w decyzji w sprawie wkładu finansowego zgodnie z art. 16 ust. 3. W przypadku przesunięć przekraczających zwiększenie środków o 20 % dla jednej lub większej liczby określonych pozycji, państwo to informuje o tym Komisję z wyprzedzeniem.

Artykuł 18

Stosowanie euro

We wnioskach, decyzjach dotyczących wkładów finansowych i sprawozdaniach sporządzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, a także we wszelkich innych powiązanych dokumentach, wszystkie kwoty wyrażone są w euro.

Artykuł 19

Wskaźniki

1. Wskaźniki służące do przedstawiania sprawozdań z postępów programu w osiągnięciu celów określonych w art. 3 znajdują się w załączniku. Dane osobowe dotyczące tych wskaźników gromadzone są na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz wyłącznie do celów w nim określonych. Z danymi tymi postępuje się zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).
2. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji programu i jego wyników. W tym celu na państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne wymogi w zakresie sprawozdawczości.

Artykuł 20

Sprawozdanie końcowe oraz zamknięcie

1. Nie później niż pod koniec siódmego miesiąca po upływie okresu określonego w art. 15 ust. 3 dane państwo członkowskie przedstawia Komisji sprawozdanie końcowe dotyczące realizacji wkładu finansowego, obejmujące następujące informacje:

- a) rodzaj środków i najważniejsze wyniki, wyjaśnienie wyzwań, wyciągnięte wnioski, synergie i komplementarność z innymi funduszami UE oraz wskazanie, w miarę możliwości, komplementarności środków z działaniami finansowanymi w ramach innych programów unijnych lub krajowych zgodnie z unijnymi ramami jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji;
 - b) nazwy organów odpowiedzialnych za realizację pakietu środków w danym państwie członkowskim;
 - c) wskaźniki określone w załączniku pkt 1 i 2;
 - d) [...]
 - e) czy w ciągu ostatnich pięciu lat przedsiębiorstwo zwalnijące było beneficjentem pomocy państwowej lub wcześniejszych środków z unijnego Funduszu Spójności bądź funduszy strukturalnych, przy czym nie dotyczy to mikroprzedsiębiorstw i MŚP;
 - f) oświadczenie uzasadniające wydatki.
2. Nie później niż sześć miesięcy po otrzymaniu przez Komisję wszystkich informacji wymaganych zgodnie z ust. 1 Komisja zamyka wkład finansowy z EFG, określając jego ostateczną kwotę oraz ewentualną kwotę należną od danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 24.

Artykuł 21

Sprawozdanie dwuletnie

1. Do dnia 1 sierpnia 2021 r., a następnie co dwa lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie kompleksowe sprawozdanie ilościowe i jakościowe z działalności w ramach niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 w poprzednich dwóch latach. Sprawozdanie koncentruje się głównie na wynikach osiągniętych przez EFG i zawiera w szczególności informacje dotyczące złożonych wniosków, przyjętych decyzji, finansowanych środków, w tym statystyk dotyczących wskaźników określonych w załączniku, komplementarności tych środków ze środkami finansowanymi z innych funduszy unijnych, w szczególności z EFS +, oraz informacje dotyczące zamknięcia przyznanych wkładów finansowych; sprawozdanie dokumentuje również przypadki wniosków, które zostały odrzucone lub zredukowane ze względu na brak wystarczających środków lub niekwalifikowalność.
2. Sprawozdanie jest przekazywane do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów oraz partnerom społecznym.

Artykuł 22

Ocena

1. Komisja przeprowadza z własnej inicjatywy i w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi:
 - a) do dnia 30 czerwca 2025 r. – ocenę śródkresową;
 - b) do dnia 31 grudnia 2029 r. – ocenę retrospektywną.
2. Wyniki ocen, o których mowa w ust. 1, przekazywane są do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów i partnerom społecznym. Przy opracowywaniu nowych programów lub rozwijaniu istniejących programów w dziedzinie zatrudnienia i spraw socjalnych należy wziąć pod uwagę zalecenia wynikające z tych ocen.

3. Oceny, o których mowa w ust. 1, obejmują odpowiednie statystyki dotyczące wkładów finansowych, w podziale na państwa członkowskie.

Artykuł 23

Zarządzanie i kontrola finansowa

1. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności Komisji za wykonanie ogólnego budżetu Unii państwa członkowskie przyjmują odpowiedzialność za zarządzanie środkami wspieranymi przez EFG i ich kontrolę finansową. Podejmowane przez nie czynności obejmują:
- a) weryfikowanie, czy zarządzanie i system kontroli zostały ustanowione i są realizowane w sposób zapewniający efektywne i prawidłowe wykorzystywanie funduszy Unii, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami;
 - b) zapewnienie, by dostarczanie danych dotyczących monitorowania było obowiązkowe w umowach z podmiotami realizującymi skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług;
 - c) weryfikowanie, czy finansowane działania zostały właściwie przeprowadzone;
 - d) zapewnienie, by finansowane wydatki były oparte na wiarygodnych dokumentach potwierdzających, a także były legalne i zgodne z przepisami;
 - e) zapobieganie, wykrywanie i korygowanie nieprawidłowości, w tym nadużyć finansowych, oraz odzyskiwanie nienależnie wypłaconych kwot wraz z odsetkami z tytułu zaległych płatności w stosownych przypadkach. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji nieprawidłowości, w tym nadużycia finansowe.

2. Do celów art. [63 ust. 3?] rozporządzenia finansowego państwa członkowskie wyznaczają organy odpowiedzialne za zarządzanie działaniami wspieranymi przez EFG oraz kontrolę nad nimi. Przedkładając sprawozdanie końcowe, o którym mowa w art. 20 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, te wyznaczone organy przekazują Komisji informacje określone w [art. 63 ust. 5, 6 i 7 ?] rozporządzenia finansowego, dotyczące realizacji wkładu finansowego.

W przypadku gdy organy wyznaczone zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1309/2013 przedstawiły wystarczające gwarancje, że płatności są legalne, prawidłowe i właściwie zaksięgowane, dane państwo członkowskie może powiadomić Komisję o zatwierdzeniu tych organów na mocy niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku dane państwo członkowskie wskazuje, które organy zostały zatwierdzone i jakie są ich funkcje.

3. Państwa członkowskie dokonują korekt finansowych wymaganych w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości. Korekty dokonane przez państwa członkowskie polegają na anulowaniu całości lub części wkładu finansowego. Państwa członkowskie odzyskują wszelkie kwoty utracone w wyniku wykrytej nieprawidłowości i zwracają je Komisji, a jeżeli w wyznaczonym terminie kwota nie zostanie zwrócona przez dane państwo członkowskie, należne są odsetki od zadłużenia przeterminowanego.
4. Ponosząc odpowiedzialność za wykonanie ogólnego budżetu Unii, Komisja podejmuje wszelkie kroki niezbędne do zweryfikowania, czy finansowane działania przeprowadzane są zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami; Obowiązkiem państwa członkowskiego składającego wniosek jest posiadanie sprawnie funkcjonujących systemów zarządzania i kontroli; Komisja upewnia się, że takie systemy funkcjonują.

W tym celu, bez uszczerbku dla uprawnień Trybunału Obrachunkowego lub kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, urzędnicy lub inni pracownicy Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu, w tym kontrole wrywkowe działań finansowanych przez EFG, po uprzednim powiadomieniu z wyprzedzeniem minimum 12 dni roboczych. W celu otrzymania wszelkiej niezbędnej pomocy Komisja powiadamia z wyprzedzeniem państwo członkowskie, które złożyło wniosek. W takich kontrolach mogą uczestniczyć urzędnicy lub inni pracownicy danego państwa członkowskiego.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 25 w celu uzupełnienia ust. 1 lit. e) poprzez określenie kryteriów określania przypadków nieprawidłowości, które należy zgłaszać, oraz dostarczanych danych.
6. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający format stosowany do zgłaszania nieprawidłowości zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 26 ust. 2, w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego artykułu.
7. Państwa członkowskie dopilnowują, by wszystkie dokumenty pomocnicze dotyczące poniesionych wydatków były dostępne dla Komisji i Trybunału Obrachunkowego przez okres trzech lat po zamknięciu wkładów finansowych otrzymanych z EFG.

Artykuł 24

Odzyskanie wkładu finansowego

1. W przypadkach gdy kwota rzeczywistych kosztów skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług jest niższa niż kwota wkładu finansowego zgodnie z art. 16, Komisja odzyskuje odpowiednią kwotę po umożliwieniu zainteresowanemu państwu członkowskiemu przedstawienia swoich uwag.

2. Jeżeli po dokonaniu niezbędnych weryfikacji Komisja stwierdza, że państwo członkowskie uchybiło zobowiązaniom określonym w decyzji w sprawie wkładu finansowego lub nie wypełnia obowiązków określonych w art. 23 ust. 1, daje temu państwu członkowskiemu możliwość przedstawienia swoich uwag. Jeżeli nie osiągnięto porozumienia Komisja przyjmuje decyzję w drodze aktu wykonawczego w celu dokonania niezbędnych korekt finansowych w drodze anulowania całości lub części wkładu z EFG na przedmiotowy środek. Decyzję tę podejmuje się w ciągu 12 miesięcy po otrzymaniu uwag od państwa członkowskiego. Państwo członkowskie odzyskuje wszelkie kwoty utracone w wyniku wykrytej nieprawidłowości, a jeżeli w wyznaczonym terminie kwota nie zostanie zwrócona przez państwo członkowskie składające wniosek, należne są odsetki od zadłużenia przeterminowanego.

Artykuł 25

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 23 ust. 5, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2027 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 23 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 23 ust. 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 26

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 27

Przepisy przejściowe

Rozporządzenie (UE) nr 1309/2013 stosuje się nadal do wniosków złożonych do dnia 31 grudnia 2020 r. Jest ono stosowane do momentu zamknięcia poszczególnych przypadków. Art. 20 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 stosuje się do czasu przeprowadzenia oceny ex post.

Artykuł 28

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków złożonych w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. Art. 22 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia stosuje się do czasu przeprowadzenia oceny retrospektywnej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący

Przewodniczący

Wspólne wskaźniki produktu i rezultatu dotyczące wniosków EFG

Wszystkie dane osobowe³² pogrupowane są według płci (kobieta, mężczyzna, osoba niebinarna³³).

1. Wspólne wskaźniki produktu dotyczące beneficjentów

- bezrobotni*;
- nieaktywni zawodowo*;
- zatrudnieni*;
- osoby prowadzące działalność na własny rachunek*;
- osoby poniżej 30 lat*;
- osoby powyżej 54 lat*;
- osoby z wykształceniem średnim I stopnia lub niższym (ISCED 0-2)*;
- osoby z wykształceniem średnim II stopnia (ISCED 3) lub wykształceniem policealnym (ISCED 4)*;
- osoby z wykształceniem wyższym (ISCED 5-8)*.

³² Organy zarządzające ustanawiają system, który rejestruje i przechowuje dane indywidualnych uczestników w skomputeryzowanej formie. Rozwiązania dotyczące przetwarzania danych obowiązujące w państwach członkowskich muszą być zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1), w szczególności z jej art. 4, 6 i 9. Dane przekazane w związku ze wskaźnikami oznaczonymi gwiazdką (*) są danymi osobowymi zgodnie z . 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679. Ich przetwarzanie jest konieczne dla zgodności ze zobowiązaniem prawnym, któremu podlega administrator danych (art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/679).

³³ Zgodnie z ustawodawstwem krajowym.

Łączną liczbę beneficjentów oblicza się automatycznie na podstawie wspólnych wskaźników produktu związanych ze statusem zatrudnienia³⁴.

Dane dotyczące beneficjentów uczestniczących w środkach współfinansowanych z EFG mają być przedstawione w sprawozdaniu końcowym, o którym mowa w art. 20 ust. 1.

2. Wspólne wskaźniki rezultatu dotyczące beneficjentów

- odsetek beneficjentów EFG, którzy są zatrudnieni i prowadzą działalność na własny rachunek, 6 miesięcy po zakończeniu okresu wdrażania*.

Dane te mają być przedstawione w sprawozdaniu końcowym, o którym mowa w art. 20 ust. 1. Dane te obejmują obliczoną całkowitą liczbę beneficjentów zgłoszoną w ramach wspólnych wskaźników produktu (1). Wartości procentowe muszą więc również odnosić się do tej obliczonej całkowitej liczby.

³⁴ Bezrobotni, nieaktywni zawodowo, zatrudnieni, osoby prowadzące działalność na własny rachunek